

— Ἐγώ; θὰ τῆς ἔλεγα.— Ἐλα, πάρε πλέον και σήμερα, μὰ ἂν τὸ ζινακάμης! . . .

*
**

Ἡρώτα τις ἄλλον·

— Ποία διαφορά μεταξύ πολιτισμοῦ και βαρβαρότητας;

— Ἀπλούστατον πρᾶγμα· πολιτισμὸς εἶνε νὰ φονεύῃ τὸν ἐχθρὸν σου διὰ σφαίρας κανονίου εἰς 6,000 μέτρων ἀπόστασιν, βαρβαρότης δὲ νὰ τοῦ κόπτης τὴν κεφαλὴν διὰ σπάθης!

*
**

Ἄν αἱ γυναῖκες περιποιῶνται πολὺ τὸ κάλλος των, αἰτίαι τούτου εἶνε ὅτι ἐξ ὅλων τῶν πλεονεκτημάτων των τοῦτο πρὸ πάντων ἡμεῖς ἐκτιμῶμεν.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* Δύναμις βεβαίως, και δύναμις ἰσχυρά· εἶνε ἡ παιδεία, ἀλλ' ἰσχυροτέρα πολὺ και καθ' ὑψηλὴν ἔννοιαν εἶνε ἡ εὐγένεια τοῦ χαρακτήρος. Ἡ εὐφυΐα ἄνευ καρδίας, ἡ διάνοια ἄνευ χρηστότητος, ἡ ἐπιδεξιότης ἄνευ ἀγαθότητος, χορηγοῦσι βεβαίως δυνάμεις τινάς· εἰσὶν ὅμως δυνάμεις πονηραὶ, και ὅσην εὐχαρίστησιν ἢ διασκεδάσιν και ἂν παρέχωσιν ἡμῖν, ἀδυνατοῦμεν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον νὰ θαυμάσωμεν αὐτάς, ὅπως ἀδυνατοῦμεν νὰ θαυμάσωμεν τὴν ἐπιδεξιότητα βαλαντιοτόμου ἢ τὴν ἀκρίβειαν πρὸς τὸ σκοποβολεῖν τῶν ληστών. Ἡ φιλαλήθεια, ἡ τιμιότης, ἡ ἀγαθότης εἰσὶν ἀρεταί, αἵτινες δὲν στολιζοῦσιν ὡς παράσημον τὸ στήθος τοῦ τυχόντος, ἀλλ' ἀποτελοῦσι τὴν οὐσίαν τοῦ εὐγενοῦς χαρακτήρος· και ὅστις, ἐκτὸς τούτων, κέκτηται και τὸ προτέρημα τῆς σταθερότητος εἰς τὰς ἀποφάσεις, ἔχει ἀκαταμάχητον δύνάμιν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ καλοῦ, πρὸς ἀντίστασιν κατὰ τοῦ πονηροῦ, δύνάμιν τέλος πρὸς γενναίαν κατὰ τῆς πενίας και τῆς μοίρας πάλην. (Συάιλς).

* * * Ὅ,τι βλέπομεν τιμῶμενον και βραβεύομενον ἐν τῇ πόλει, εἴτε ἀγαθὸν εἶνε εἴτε κακὸν, ἐκεῖνο βλέπομεν και αὐξανόμενον και ἐκτεινόμενον περαιτέρω.

* * * Οὐδὲν ὑπάρχει φορτίον βαρύτερον γυναικὸς πρὸς πολλὴν φροῦσης. (Ἀντιφάνης).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡγγέθη ἐκ Πεκίνου, γράφει ὁ «Αἰὼν», ὁ αἰφνίδιος και ἀπροσδόκητος θάνατος τῆς αὐτοκρατορίας τῆς «Ἀνατολικῆς Σκιαδος», συγχρόνως δὲ γνωστὸν ἐγένετο, ὅτι και ἡ αὐτοκρατορία τῆς «Δυτικῆς Σκιαδος» νοσεῖ ἐκ μαρμασμοῦ, και ὅτι ἡ κατάστασις αὐτῆς ἐμπνέει ἀνησυχίας. Οἱ Σῖναι ἰατροὶ ἐξαντλήσαντες πάσας τὰς θεραπείας τῆς τέχνης αὐτῶν, χωρὶς οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον ν' ἀνακουφίσωσι τὴν ἐνδοξὸν ἀσθενή,

προσέφυγον ἐν ἀπελπισίᾳ εἰς τοὺς ξένους ἰατροὺς, ἀπ' ὧν ἠτήσαντο νὰ μάθωσι τίνα φάρμακα ξένα δύνανται νὰ χορηγηθῶσι κατὰ τὰς ἐνδείξεις τῶν σινικῶν ἰατρικῶν θεωριῶν. Ἰδιαιτέρᾳ δ' ἀλληλογραφία, ἀποσταλείσα ἐκ Σιγκαῆς εἰς τὸ Parliament τῶν Παρισίων, περιέχει περὶ τούτου τὰς ἐξῆς περιεργούς ἐξηγητικὰς πληροφορίας:

«Οἱ πρότοι κάτοικοι τῆς Ἀνατολῆς ἐλάτρουσαν ἀνέλαθεν τὸν ἥλιον, ὡς τὴν πηγὴν ὕλων τῶν ἀγαθῶν τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ μεσημβρία, τὸ μέρος δόθεν ἔρχονται αὐτοῖς αἱ ἡλιακαὶ ἀκτῖνες, ἀπατέλεσε πάντοτε τὸ κύριον σημεῖον, τὸ μέρος τῆς τιμῆς, πρὸς ὃ στρέφουσι ὅπως ἴδωσιν ἐρχόμενος τοὺς ξένους αὐτῶν. Μετὰ τὴν μεσημβρίαν, ὡς φυσικὸν, κατέστη σεβαστὴ ἡ ἀνατολή, τὸ μέρος ἐξ οὗ καθ' ἑκάστην πρωτὴν ἀνέρχεται ὁ ἥλιος, και ἐπὶ τέλει ἡ δύσις, τὸ μέρος ἐνθα ἐξαφανίζεται. Ἐντεῦθεν τὰ ἀνάτορα, αἱ οἰκίαι, αἱ αἴθουσαι τῆς ὑποδοχῆς ἐν Σινικῇ εἰσὶν ἐστραμμέναι ἀπ' ἄρκτου πρὸς μεσημβρίαν. Ἄν πρόκειται ὑποδοχὴ ξένου, ὁ οἰκοδεσπότης λαμβάνει θέσιν πρὸς τὸ κατώτερον μέρος, πρὸς ἄρκτον, ἀντιμετωπίζων τὴν μεσημβρίαν, ἐνθα εὐρίσκεται ἡ κυρία εἰσοδος, δι' ἧς βαίνει πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ ἐρχομένου· τίθησι δ' αὐτὸν ἀκολουθῶς πρὸς ἀνατολὰς ἢ πρὸς δυσμὰς, κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς ἐκτιμῆσεως, ἢν θέλει νὰ ἐπιδείξῃ αὐτῷ, τῆς ἀριστερᾶς οὐσῆς ἐντεῦθεν παρὰ τοῖς Σῖναις, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰς ἐν Εὐρώπῃ συνθηλας, θέσεως τιμητικῆς. Ἡ σπουδαιότης τῶν προσώπων, ἅτινα εἰσὶ δεκτὰ εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν ἀνάκτορον, δεικνυται διὰ τῶν λέξεων «Ἀνατολή» ἢ «Δύσις», δεξιᾶ ἢ ἀριστερᾶ. Οὐδόλωσ παρὰδοξον οὕτω, ὅτι ἐκ τῶν πολλοτάτων γυναικῶν τοῦ αὐτοκράτορος ἡ πρώτη ἐν τιμαῖς λαμβάνει τὸν τίτλον τῆς αὐτοκρατορίας τῆς Ἀνατολικῆς Σκιαδος, και ἡ δευτέρα τὸν τῆς αὐτοκρατορίας τῆς Δυτικῆς Σκιαδος. Αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος αὐτοκρατορία εἰσὶ χῆραι τοῦ αὐτοκράτορος Τιέν-Τόγκ, ἀποβιώσαντος τῷ 1861, βραχὺ μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συνθήκης τοῦ Πεκίνου, ἐκ τῆς λύπης, ὅτι ἠναγκάσθη νὰ φύγῃ εἰς Μανδσοῦραν, ἐγκαταλείπων τὴν πρωτεύουσάν του εἰς τοὺς νικηφόρους στρατοὺς τῶν βαρβάρων τῆς Δύσεως. Ἐκ τῆς πρώτης σύζυγου αὐτοῦ, τῆς αὐτοκρατορίας Τζέ-Κναι, δὲν ἀπέκτησε διάδοχον, ἀλλ' ἀπέκτησε τοιοῦτον ἐξ ἄλλης τῶν γυναικῶν του, τῆς αὐτοκρατορίας Τζέ Σι, ὀνομασθέντα Τόγκ-Τζέ. Τὸ εὐτυχὲς τοῦτο γεγονός ἐπῆρξεν ἀφορμὴ ν' ἀπονεμηθῇ εἰς τὴν μητέρα τοῦ διαδόχου τοῦ θρόνου ὁ τίτλος τῆς αὐτοκρατορίας τῆς Δυτικῆς Σκιαδος. Ἡ πρώτη, ἢ ὁ υἱὸς τῆς δευτέρας ὤφειλε νὰ θεωρῆ, νὰ ἀγαπᾶ και νὰ τιμᾶ ὡς ἰδίαν αὐτοῦ μητέρα, ἔφερε τὸν τίτλον τῆς νομίμου συζύγου, τὸν τῆς αὐτοκρατορίας τῆς Ἀνατολικῆς Σκιαδος. Κατὰ τὸν θάνατον τοῦ αὐτοκράτορος Τιέν Τόγκ, ὁ νεὸς πρίγκιψ Τόγκ Τζέ δὲν εἶχε συμπληρώσει ἐτι τὸ ἕκτον ἢ ἑβδομὸν τῆς ἡλικίας